तत्स्वसारं च सो ऽपश्यद् एकान्ते ज्ञातु कन्यकां,
जन्मान्तरप्रियतमां ज्ञानी जीमूतवाहनः । 48
तत्कालं च तयोस् तुल्यम् यूनोर् अन्योन्यदर्शनं
अभून् मनो मृगीमन्दवागुराबन्धसन्निभं । 49
ततो ऽकस्मात् तम् अभ्येत्य त्रिजगत्पूज्यम् एकदा
जीमूतवाहनं प्रीतः स मित्रावसुर् अब्रवीत् । 50
कन्या मलयवत्याख्या स्वसा मे ऽस्ति कनीयसी,
ताम् अहं ते प्रयच्छामि, मम 'इच्छां मा 'अन्यथा कृथाः । 51
तच् छ्रुत्वा 'एव स जीमूतवाहनो ऽपि जगाद तं,
युवराज मम 'अभूत् सा भार्या पूर्वे ऽपि जन्मनि । 52
त्वं च तत्र 'एव मे जातो द्वितीयं हृदयं सुहृत्,
जातिस्मरो ऽस्म्य् अहं, सर्वं पूर्वजन्म स्मरामि तत् । 53
इत्य् उक्तवन्तं तत्कालं मित्रावसुर् उवाच तं,
जन्मान्तरकथां तावच् छ्रुत 'एतां, कौतुकं हि मे । 54
एतन् मित्रावसोः श्रुत्वा तस्मै जीमूतवाहनः
सुकृती कथयामास पूर्वजन्मकथाम् इमां । 55
अस्ति पूर्वम् अहं व्योमचारी विद्याधरो ऽभवं,
हिमवच्छृङ्गमार्गेण गतो ऽभूवं कदाचन । 56
तदा च 'अधःस्थितस् तत्र क्रीडन् गौर्या समं हरः
शशाप 'उच्छृङ्खनक्रुद्धो, मर्त्ययोनौ पत 'इति मां । 57

Digitized by Google